

HVĚZDY
FOTBALOVÉHO
HŘIŠTĚ

BELLINGHAM

FRAGMENT

MATT CARVER

Hvězdy fotbalového hřiště Bellingham

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.fragment.cz
www.albatrosmedia.cz

FRAGMENT

Matt Carver

Hvězdy fotbalového hřiště – Bellingham – e-kniha

Copyright © Albatros Media a. s., 2025

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA

Tato kniha je beletrizovanou biografií popisující některé z klíčových milníků dosavadní kariéry Juda Bellinghama.

Některé události zde popsané jsou založené na představivosti autora a pravděpodobně zcela neodrážejí to, co se skutečně odehrálo.

HVĚZDY FOTBALOVÉHO HŘIŠTĚ

JUDE BELLINGHAM

MATT CARVER

FRAGMENT

Byla jednou jedna kniha... a jakmile ji dočetli, skončila zastrčená v knihovně. Tak to ale skončit nemusí!

Pošlete ji dál s **www.restorio.cz**.

Albatros Media podporuje udržitelný rozvoj, který vrací použitým věcem smysl. On-line antikvariát Restorio vaše knihy odkoupí a zaplatí vám ihned – nečekáte, až se prodají. Získané peníze si můžete nechat, nebo si vyberete charitu, kterou jimi podpoříte. V tom případě navýší Restorio částku o 20 %.

*Pro tátu –
někoho, ke komu můžu vzhlížet, bez ohledu na to,
jak moc jsem vyrostl.*

OBSAH

1. Žádná scéna není příliš velká	9
2. Vzrušené mravenčení.	18
3. Jednou modrý.	22
4. Školní fotbal.	27
5. Debut v modrém	34
6. Jednoho chladného večera proti Stoke. . . .	40
7. ... vždycky modrý.	47
8. Jako ryba ve vodě.	53
9. První z mnoha	59
10. Vitrína na poháry	65
11. Pod oblouky Wembley	71
12. Němý pozorovatel	78
13. Osobní restart.	86
14. Na světovém jevišti	91
15. Jednoho dne.	97
16. Tak blízko	104
17. Nový Galáctico.	111
18. Hey Jude	116
19. Zlatý chlapec	122
20. Hala Madrid.	126

I

ŽÁDNÁ SCÉNA NENÍ PŘÍLIŠ VELKÁ

*Duben 2021, Vestfálský stadion, Dortmund, Německo
Dortmund versus Manchester City*

„Ne, v žádném případě,“ vykřikl Pep Guardiola a nevěřicně zakroutil hlavou. „Chcete mi říct, že Judovi Bellinghamovi je teprve sedmnáct?“

Jen o dvě hodiny dříve nastoupil Jude Bellingham k zatím největšímu zápasu své začínající kariéry. V německém velkoklube Borussia Dortmund působil první sezonu a v ní se s týmem dostal do čtvrtfinále Ligy mistrů. Úvodní duel na

Etihad Stadium skončil před týdnem výhrou 2:1 pro domácí Citizens a Judovi byl upřen gól až po intervenci rozhodčího.

Tentokrát, v odvetě na Vestfálském stadionu, Jude nastoupil na hřiště po boku norského útočníka Erlinga Haalanda, smrtící zbraně Dortmundu.

Oba hráči věděli, co musí udělat. Haaland v téhle sezoně Ligy mistrů nastřílel už deset gólů a Judovi to s oblibou připomínal.

„Chceš dneska fakt skórovat, Jude, nebo jen faulovat brankáře?“ zasmál se Erling. Jude v Lize mistrů ještě branku nevstřelil, přestože si v soutěži připsal už deset startů.

„Ty se hlavně ujisti, že dáš dost gólů, abys nám vyhrál zápas!“ odpověděl Jude s úsměvem. Zoufale toužil po vítězství a postupu do semifinále – přidat k tomu ještě branku, to by byl jen příjemný bonus.

Dortmund v prvním zápase vstřelil cenný gól na půdě soupeře, takže dnešní výhra 1:0 by mu stačila k postupu do další fáze.

Jude pohledem přeletěl hřiště a zaměřil se na hráče Manchesteru City, kteří se rozcvičovali před výkopem. Na každém postu viděl hráče světové extratřídy. Uprostřed útočné formace stál technický mistr Kevin De Bruyne. Po jeho levici Phil Foden, Judův spoluhráč z anglické reprezentace. Na fotbalisty Dortmundu nečekal snadný úkol.

Několik prvních minut bylo oťukávacích, oba týmy vstoupily do zápasu opatrně.

Dortmund při domácích zápasech běžně povzbuzovalo kolem osmdesáti tisíc rozvášněných fanoušků, díky kterým si hráči připadali, jako by jich bylo na hřišti o jednoho víc.

Dnes však v ochozech vládlo až děsivé ticho. Opatření kvůli pandemii covidu způsobila, že tribuny, které Juda obvykle tak motivovaly, byly zcela prázdné. Tenhle večer si bude muset najít inspiraci jinde.

Po patnácti minutách získal míč ve volném prostoru německý defenzivní záložník Dortmundu Emre Can. Zvedl hlavu a okamžitě hledal Erlinga Haalanda, který už si nabíhal dopředu.

Erling míč podržel a potom ho rozehrál na Mahmouda Dahouda, jehož střelu mířící na branku zablokoval obránce Citizens. Díky tomu se ale míč odrazil do prostoru a zůstal zcela volný na hranici pokutového území.

Nejrychleji ze všech hráčů zareagoval Jude, který se po něm natáhl levačkou, ale vzápětí si míč přehodil na pravačku. Ani se nemusel dívat, kde je branka – věděl to přesně. Instinktivně se zaklonil a vystřelil přímo do horního rohu mimo dosah zoufale plachtícího brankáře Man City.

„GÓÓÓL!“ vykřikl Jude a utíkal slavit do rohu hřiště.

Spoluhráči ho rychle obklopili a společně se radovali přímo do objektivu nedaleké televizní kamery.

Jude chtěl, aby fanoušci, ačkoli nebyli na stadionu, mohli tento okamžik sdílet s ním. Navíc věděl, že se budou dívat i jeho rodiče a bratr.

„To nebylo špatné, Jude, to vůbec nebylo špatné!“ šklebil se Haaland. „Že ty jsi mě sledoval a dělal sis poznámky?“

Jude se tím vtípkem bavil. Cítil úlevu, že konečně vstřelil svůj první gól v Lize mistrů.

Dortmund teď držel cenný náskok 1:0, takže v daný moment by postupoval dál. Stačilo jen přežít následujících pětasedmdesát minut a neinkasovat – to vše proti jednomu z nejlepších týmů na světě.

Po pouhých deseti minutách Dortmundu poprvé zatrnulo.

De Bruyne vypíchl míč na hranici šestnáctky německého týmu a prudkou střelou z první napálil břevno.

Pět minut nato vybojoval Rijád Mahriz míč v hloubi vlastní poloviny a poslal dlouhý diagonální centr na Phila Fodena. Foden si míč perfektně stáhl a potom ho načechraný vrátil zpět před branku Dortmundu.

Mahriz už na něj čekal, jedním dotekem si míč přivlastnil a dalším ho poslal za záda brankáře Dortmundu. Jako zázrakem se tam však zjevil Jude, který nataženou levačkou stačil střelu odvrátit na roh.

Ted' už gól skutečně visel ve vzduchu. Dortmund byl pod stále větším tlakem.

„Soustředte se, kluci! Soustředte se. Musíme hrát líp!“ křičel Jude a snažil se vyburcovat spoluhráče. Navzdory svému nízkému věku byl v týmu vůdcem – připadalo mu to přirozené.

Hrozba ze strany Man City pořád rostla a o několik minut později De Bruyne po nebezpečné příležitosti vybojoval další rohový kop. Na centr od rohového praporku si naskočil Oleksandr Zinčenko a vyslal na branku nebezpečnou hlavičku, ale dortmundský brankář Marwin Hitz obstál, když míč vyrazil.

Dortmund se po zbytek první půle bránil jako o život, takže poločasový hvizd rozhodčího byl pro ně úlevou.

Jude cestou do šatny těžce oddechoval. Měl pocit, jako by celý první poločas strávil vyčerpávající hrou na honěnou. Do druhé půle potřebovali hráči Dortmundu najít způsob, jak se dostat zpátky na koně. Koneckonců pořád vedli 1:0 – byli v polovině cesty do semifinále.

Jude počkal, až trenér Edin Terzić promluví k týmu, a pak sám vstal a pokynul ostatním, aby byli zticha.

„Tohle je naše šance, kluci,“ spustil a doufal, že spoluhráče nabudí. „Máme náskok. Stačí udržet čisté konto, a budeme v semifinále Ligy mistrů. Jsme tady, protože na to máme. Tak pojďme a ukažme jim to!“

Přestože mnozí z hráčů byli i o deset let starší než on, po jeho slovech všichni zajásali.

I Manchester City však nastoupil do druhého poločasu s dobitými baterkami a okamžitě opět získal kontrolu nad míčem. Domácí tým dokázal udržet vedení pouze šest minut.

Pak se k míči dostal na levém křídle Foden. Emre Can, který ho dostoupil, chtěl centrovaný míč odhlavičkovat pryč, balón ale trefil jeho nataženou paži.

Na prázdném stadionu zněl hvizd rozhodčího neuvěřitelně hlasitě. Jelikož k doteku došlo v pokutovém území, následovala penalta pro Citizens.

Rijád Mahriz si sebevědomě vzal míč a napálil ho do branky. Bylo srovnáno. Man City dali svůj vlastní venkovní gól.

Dortmund teď potřeboval znovu skórovat, aby zápas dostal aspoň do prodloužení. K postupu by byly třeba góly hned dva. Hráči se zmobilizovali – věděli, že je to teď, nebo nikdy. Pokud navíc nechají Man City znovu skórovat, bude to znamenat jistý konec jejich tažení Ligou mistrů.

Tlak Dortmundu se začal vyplácet a žluto-černí vybojovali přímý kop ze zajímavé pozice. K centrovanému míči se probil mohutný dortmundský stoper Mats Hummels, jehož důrazná hlavička proletěla těsně nad břevnem.

Přestože Dortmund neskládal zbraně, Citizens byli velmi zkušeným týmem. V téhle pozici se ocitli už nespočetněkrát a ani dnes se nehodlali vzdát svého vedení. Hráči anglického celku se v útoku neustále tlačili dopředu a nedávali Dortmundu šanci vrátit se do hry.

Zbývalo sotva patnáct minut do konce utkání, když Bernardo Silva rozehrál rohový kop

nakrátko na Fodena na hranici pokutového území Dortmundu. Fodenovi stačil jeden dotek a pak nechyvatelně vystřelil na branku Dortmundu.

Bylo to 2:1 pro Man City – a bylo po zápase. I kdyby teď Dortmund dvakrát skóroval, pořád by mu to nestačilo kvůli pravidlu o zvýhodněných gólech na hřišti soupeře.

Závěrečný hvizd rozhodčího ukončil Judovu první sezonu v Lize mistrů. Jude věděl, že hrál dobře, ale byl zklamaný, že v soutěži nepostoupil dál.

Když týmy opustily hrací plochu, poskytl Pep Guardiola, legendární trenér Manchesteru City, rozhovor čekajícím novinářům.

Jedna z prvních otázek, kterou mu položili, zněla: „Věřil byste, že může být Jude Bellingham v sedmnácti letech tak dobrý?“

2

VZRUŠENÉ MRAVENČENÍ

Srpen 2009

Stourbridge, West Midlands, Anglie

Jude se na tréninku nudil. Sedl si na hřiště a začal se bezcílně šťourat v trávě. Nebavilo ho to tu, přál si být zpátky doma.

Na ruce mu přistála beruška a on pozoroval, jak se mu prochází po prstu, dokud neroztáhla křídla a neodletěla.

„Jude, pojď se do toho opřít!“ zavolal na něj Mark Bellingham, který stál opodál s ostatními

děťmi. Jude slyšel jejich výkřiky – hrály tréninkový zápas.

„Jsem v pohodě, tati. Nechci teď hrát,“ odpověděl Jude a zadíval se na trávu.

„Ale při rozcvičce jsi byl tak dobrý. Když jste hráli na kočku a myš, nikdo tě nedokázal chytit,“ řekl táta povzbudivě a zamířil k Judovi.

Rychle ale vycítil, že takhle syna nepřesvědčí, a tak změnil taktiku.

„Dneska se přidá i Jobe. Myslíš, že bude lepší než jeho velký brácha?“ zeptal se Mark, protože věděl, že tím Juda popudí. I když byli bratři ještě velmi mladí, byli nesmírně soutěživí.

Aniž by čekal na Judovu odpověď, vrátil se Mark k trénování a požádal Judova mladšího bratra Joba, aby se k němu připojil.

Jobe byl na svůj věk opravdu dobrý – *velmi* dobrý. Po několika minutách si naběhl na přihrávku, kopl do míče, jak nejsilněji dokázal, a poslal ho kolem hráče v brance přímo do sítě.

„Gól!“ vykřikl Mark a oslavně zvedl Joba do vzduchu.

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázkou z knihy Hvězdy fotbalového hřiště - Bellingham.

Pokud se Vám ukázka líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.